

Chanson flamande. Фламандская пѣсня.

(XV SIÈCLE)

ALEXANDRE GEORGES.

АЛЕКСАНДРЪ ЖОРЖЪ.

Chant. *mf*

„Vois se le-ver l'au -
Вотъ ужъ за-ря во -

Calme et sans lenteur.

Piano. *mf* *p*

ro - re, Qui teint de sang de sang ses feux! Je
схо-дитъ. Кра - сны, красны лу-чи, красны какъ кровь. Во -

p

te pren-drai de for - - ce Je te prendrai O belle aux
- лей другъ, ить не-во - лей, А бу-дешь ты мо -

rit. *(un peu animé)* *f*

yeux, O belle aux si beaux yeux! — „Il te fau - drait me
ей, бу - дешь ты мо - ей!“ „Нѣтъ, ме - ня не от -

rit. *mf*

pren - dre Aux bras de mon a - mi aux bras de mon a -
ни - мешь Ты у то - го ко - го лю -

p

mi!“ „Viens donc cé - ans me pren dre viens -
блю!“ И - ди къ не - му ско - рѣ -

rit. *pp* *I Tempo.* *mf* *rit.* *f*

donc Je l'ai cé ans meur - tri Je l'ai meur - tri!“
е: Ны - нче у - билъ вѣдь я е - го!

rit. *pp* *rit.* *f*

I Tempo.

El' met sur soi sa man - te, Voit son son a - mant, son a - mant en
 И вотъ о - на вы - хо - дить. И ви - дить: другъ въ кро ви ле -

I Tempo.

sang, El' met sur soi sa - man - te puis el' court, El' court chez sa mèr -
 жить. О на свой плащъ на - дѣ - ла И къ бабкѣ

rit. (un peu plus lent.)
grand chez sa mèr - grand. El' frappeet l'huis ne cède,
 въ домъ бѣгомъ бѣ - жить. Вотъ въ дверь сту - чит - ся гро - мко -

rit. p

El' crie Elle crie et nul ne sort! „N'est il quel - qu'un qui m'ai -
 на крикъ ни - кто ней - деть! „О - ткрой - те мнѣ, по - мо - ги -

de qui m'ai - de A mettre en terre un mort, en terre un mort!
 - te! Со мно - ю ме_рт_в_ый зд_е_сь ж_де_тъ!"

<p>1. Hetdoghet in den Oosten.
 Het lichtet overal;
 Hoe luttel weet myn liefken
 Och waer ick henensal!</p> <p>2. „Och warent al myen vrienden
 „Dat myn vianden syn,
 Ick voerde u uten lande,
 Myn lief, myn minnekyn!“</p> <p>3. „„Dats waer soudi mi voeren,
 „„Stout ridder wel gemeyt?
 „„Ick ligge in myns liefs armkens
 „„Met grooter waerdicheyt!““</p> <p>4. „Ligdy in uws liefs armen?
 „Bilo! ghi en segt niet waer:
 „Gaet henen ter linde groene—
 „Verslegghen so leyt hi daer!“</p> <p>5. Tmeysken nam haren mantel
 Ende si ghinc eenen ganck
 Al totter linde groene
 Daer si den dooden vant.</p> <p>6. „„Och, ligdi hier verslagghen,
 „„Versmoort al in ü bloet,
 „„Dat heeft gedaen u roemen
 „„Ende uwen hooghen moet!““</p> <p>7. „„Och, ligdy hier verslagghen,
 „„Die mi te troosten plach,
 „„Wat hebdy mi ghelaten?
 „„So menighen droeven dach!““</p> | <p>8. Tmeysken nam haren mantel
 Ende si ghinck eenen ganck
 Al voor haers vaders poorte,
 Die si ontsloten vant.</p> <p>9. „„Och, is hier eenich heere
 „„Oft eenich edel man,
 „„Die mi mynen dooden
 „„Begraven helpen can?““</p> <p>10. Die heeren swegghen stille,
 Si en maecten gheen geluyt;
 Dat meysken keerde haer omme,
 Si ghinc al weenende ut.</p> <p>11. Si nam hem in haren armen,
 Si custe hem voor den mont,
 In eender corter wylen
 Tot also menegher stont.</p> <p>12. Met sinen blancken swaerde
 Dat si die aerde opgroef,
 Met haer sneewitten armen
 Ten grave dat si hem droech.</p> <p>13. „„Nu wil ick mi gaen begeven
 „„In een cleyn cloosterkyn
 „„Ende dragghen swarte wylen
 „„Ende worden een nonnekyn.““</p> <p>14. Met hare clare stemme
 Die misse dat si sanck,
 Met haer sneewitten handen
 Dat si dat belleken clanck.</p> |
|--|--|